

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 447/2024
17.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јанка Иванова, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Марије Милановић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.463/21 од 23.05.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1088/23 од 19.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 17. априла 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јанка Иванова – адвоката Марије Милановић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.463/21 од 23.05.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1088/23 од 19.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.463/21 од 23.05.2023. године, окривљени Јанко Иванов оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 21.07.2021. године до 27.08.2021. године, као и време трајања мере забране напуштања стана у периоду од 27.08.2021. до 20.09.2022. године.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то 972,64 грама непознатих печурака, у којима је детектовано присуство опојне дроге псилоцин, 0,75 грама опојне дроге Cannabis и једна електронска вагица НН марке сиве боје.

На основу члана 264. у вези члана 261. и 262. став 2. ЗКП, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, у висини која ће бити одређена посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1088/23 од 19.12.2023. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног Јанка Иванова – адвоката Горана Петронијевића, а пресуда Вишег суда у Београду К бр.463/21 од 23.05.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Јанка Иванова – адвокат Марија Милановић, не наводећи законски основ, с тим што из образложења произилази да указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, уз истовремени предлог да се на основу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су на главном претресу изведени докази који су незаконито прибављени, којим наводима указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а као незаконите доказе наводи потврду о уласку стан и друге просторије, извештај о извршеном претресању стана и других просторија, записник о претресању стана и других просторија, потврду о привремено одузетим предметима, извештај ПС Сурчин од 21.07.2021. године, извештај о форензичком прегледу лица места и фотодокументацију. Према наводима захтева, ови докази су незаконито прибављени јер су полицијски службеници без налога за претрес, иако није било основа за хитно поступање, прекорачили своја овлашћења и извршили претрес стана и других просторија окривљеног.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није могао прихватити као основане.

Наиме, истоветне наводе одбрана окривљеног истицала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Апелациони суд у Београду, као другостепени, у својој одлуци Кж1 бр.1088/23 од 19.12.2023. године оценио је ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни три став други, трећи и четврти и страни четири, став први, изнео јасне и довољне разлоге, налазећи да је претрес стана окривљеног извршен у свему у складу са одредбама члана 158. став 1. тачка 3) и став 3. истог члана, које

разлоге и Врховни суд у свему прихвата као правилне и на њих у смислу члана 491. став 2. ЗКП упућује.

Са свега изложеног, налазећи да нижестепеним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Јанка Иванова, Врховни суд је поднети захтев одбио као неоснован, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић